

॥ खंड ०२ ॥

॥ ओवी नं. ७८ ॥

॥ मुळावरची ओवी ॥

॥ जाहीरणाची ओवी ॥

- ॥ बहुत यवग, जाहीरण करतो । मानेना कोणी ।
या जाहीरणा पासुन, रंचना झाली । तिर भवनी ॥
- ॥ बम्हा विष्णु, शंकर केले । माया पासुन ।
आधी माया, शक्ती झाली । जाहीरणा पासुन ॥
- ॥ जोहार माझा, जाहार चातुरा । भला भेद पाहयं ।
दो चव रुपां मध्ये आदीरूप । कोणाचं आहे ?
- ॥ हाती काठी, घेवुन उभा । दरवाज्या पाशी ।
सर्वत्राला, मुजरा बाप हो । भाकर दया माझी ॥०८॥
- किंवा जळ्णाव :- दुरच आहो उभा दादा हो । भाकर दया माझी ॥
- ॥ हाती काठी, घेवुन ठिडतो । शहरात/पेठीत जावुनं ।
सर्वत्राला, मुजरा बाप हो । करतो लवुनं ॥
- ॥ अवघ घेतल, हिरून । नित/नवीन, नागोळा केला ।
कुठ नेता, कुडीला ? कुडीचा, नक्षा उतरला ॥
- ॥ शिर खांद्याशी, घेवुन उभ्या । गल्ली मिरवला ।
भरल्या वस्तीत याहीचा न्याय । कोण नाही केला ॥
- ॥ नाही गवसल; पेणं/केनं । रुपया, अस्सल/हशील घेतला ।
ईशवं/विश्व घाटावर, त्या नरानं । ठेका बसवला ॥०९॥
- ॥ अठरा खुम्मावर, उंच घर । कोणाचं आहे ?
त्या नराची, लाथ लागता । तो देह पवित्र आहे ॥ ॥
- ॥ साडे तिन हात जागा । देल्ली त्याला ।
मुखा मध्ये पाणी टाकून । मातीत/अनीत घातला ॥..जळ्णाव
- ॥ अखेर/आणीक चौक्या, मुस्सुंडी मध्ये । तो नर बम्ह्या शुर झाला
देहे उरीची, जागा साहय । देव कराले आला ॥ १० ॥
- भजने :-
- ॥ उरली जागा साहयं केली । अनामत रायानं उजळल्या ज्योती ॥
॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥
-
- ॥ ओवी नं. ७९ ॥
- ॥ मुळावरची ओवी ॥
- ॥ जाहीरणा पासुन पक्की रंचना ॥
- ॥ बहुत यवग, जाहीरण करतो । मानेना कोणी ।
या जाहीरणा पासुन, पक्की रंचना । झाली तिर भवनी ॥
- ॥ ऐसा महार, करतो जोहार । यवगाच्या वर ।
यवगाच्या वर, कैसे हे ? जीवन कळीचे घर ॥
- ॥ येशीचा, येशकर कैसा । बोलता झाला ।
या भुम्मेच्या, ठायी येवुन । तो उतरला ॥
- ॥ हाती काठी, डोहीवर पाही । उभा दरवाज्याशी ।
पंच भुती, नांदती यमाच्या । दाढ्या सोडती ॥

॥ हाती काठी, घेवुन हिंडतो । शहराच्या काठी ।
होती पुर्विची, भाकर देवा । दया हो आपली ॥

॥ येशी वर, जावुन याहीनं हो । जागा मोजली ।
सर्वच घेतलं, हिसकुन चोरांचा । नवशा उतरला ॥

॥ खांदी घेता, गल्ली मिरवता । उभ्याच गल्लीनं ।
भरव्या नगरा, मध्ये सोय । नाही, लावली कोण ॥

॥ ईश्ववं/विश्व घाटावर, या नरानं । ठेका बसवला ।
कुठं उचलता, चोरा रुपया । हशील दे मजला ॥

॥ साडे तिन हात जागा । देल्ली हो त्याला ।
मुखा मध्ये पाणी टाकुन । मातीत/अन्नीत घातला/लोटला ॥

॥ अखेर मुस्सुडी मध्ये तो नर । बम्ह्यासुर झाला ।
देह उरलीसे जागा साहयं देव कराले आला ॥

॥ अठरा खुम्मावर, उंच घर । कोणाचं आहे ?
त्या नराची लाथ, लागता । तो देह/नर, पवित्रं आहे ॥

॥ प्रातःकाळी, उठुन म्हणे । रस्त्यावर घर ।
रस्त्या वर, घर म्हणुन मी । करतो जोहारं ॥

॥ ऐसा महार, करतो जोहार । यवगाच्या वर ।
या महारा विना, काम चालेना । सुना दरबार ॥

भजने :-

॥ अवतार साहयांचा नंदन । याहो महाराजा, करा देहीचं राखवन/जतन ॥

॥ निरसनसह शब्दार्थ ॥

जाहीरण :- यवगान यवगात आकारी रुपाचा आकार घरून, आकाशवाणी व्वारे जाहीर करून सांगणारा- आदीपुरुष परमात्मा आणी त्याचा तेजोगुणी अंश असलेला आत्मा ।

जोहार :- लवुन मानाचा मुजरा करने । **दोचव** :- दोन अस्तुरी पुरुष हे चार खाणीचे, चौखाणीपैकी प्रतेक खाणीत हे अस्तुरी-पुरुष म्हणजे नर-मादी हे दोघे असते. आणी त्यात आदीरूप कोणाचे आहे ? याचा भेद पाहयं । **चौरूप** :- आदीमायाशक्ती, बम्हा विष्णु शंकर ।

१८ खुम्म :- ०६-शास्त्रे, ०६-जोग, ०६-दर्शन चे व्यान सांगणारे १८ पुराण ।

लाथ:- चरणस्पर्श, पाय । ॥ अल्लाद आहे त्याचे पाय, नाही लागले या देहधरणीला । त्याचीच करतो आवड धनीदेवा ! कधी यालं भेटीला ? ॥

भाकर :- आधी केली धरणी शुद्ध । करता पुंजन । हेच माझी भाकर ! म्हणजे ही देहधरणी अंत-वाहय शुद्ध करून, शुद्ध आचार विचाराने सरळ साध्या सिदाईच्या मार्गाने राहुन शुद्ध सच्चे भावाने चंतुर्पतीचे भजन पुंजन करणे, अशया पद्धतिने नामाचे भोजन घेण्याची माझी भाकर करून, त्याचे भोजन नाही देल्ली कोण हो देवा ।

लवुन :- लव लावुन म्हणजे प्रेम लावुन, गोडी लावुन आणी लवुन म्हणजे प्रेमाने नम्रपणे वाकुन नम्रकार करत मुजरा ।

शिर खांदयाशी :- शवयात्रेत जसे समोरच्या दोन खांदेकरूच्या खांदयाशी शवाचे शिर/मस्तक असते तसे शिर खांदयाशी। **उभ्या गल्ली** :- सरळ अरुंद वोळ/रस्ता ।

हिस्तन :- हिसकावुन। **नगीन-नागोळा** :- अंगांवर एकही कपडा न ठेवता उघडावंब। **कुडी** :- देही। **नक्षा उतरणे** :- अहं, माज, चैतन्य...ईत्यादी सगळे काही जाणे। **रूपया** :- खणखणीत वाजणारा चतुर्पंती नामाचा रूपया-ज्याव्दारे सर्वकाही मिळु शकते.

अशिल/हशिल :- वापस देण्याच्या वोलीवर उसना दिलेला, तात्पुरता हाशील केलेला म्हणजे हशील।

पेण :- विसाव्याचे ठिकाण, परमात्मा चे ठायी विसावा देणारा मुक्काम, नामाचे भोजन मिळण्याचे ठिकाण अधिक व्यान खंड०७/२६ च्या शब्दार्थ मधुन घ्यावे। **केन** हा शब्द कनोपनिषद् या उपनिषदात सांगीतलेल्या परमात्माप्राप्ती करण्याच्या मार्गाकरीता वापरलेला राहु शकतो।

ईस्वरं/विश्व घाट :- ईश्वर प्राप्त करण्यासाठी लागणारे नागमोडी हेकोडे तेकोडे वळणाचे रस्ता असलेला मार्ग जसे पिंडीतील १ ला घाट:- त्रिकुट संगमी, २ रा घाट:- त्रिकुटशिखरावरी वेष्णवी-श्रीहाट, ३ रा घाट:- शैवी-गोल्हाट, ४ था घाट:- सत्यलोकी -औटपीट। ५ वा घाट वम्हरंध जिथे जिव-शिवाचे ठाणे आहे त्या टाळुस्थानी श्रोत्रस्थानापासुन येणारी वम्हगुफा /भ्रमरगुफा। असे घाट या पिंडीत आहेत. या घाटांवर चौकी वसुवुन एक एक चौकीदार तेथे नेमुन तो परमात्म्या ठेका वसवतो. परमात्माला त्याच्याच अस्सल नामाच्या रूपया देवुन, काही जाणते योगी पुनःपुनः देहीच्या अंतर्बाह्य येण-जाण करू शकतात. ईतर सर्वसामान्य येवु शकत नाही. तसेच वम्हांडाच्या इश्वर प्राप्तीच्या घाटावर सुधदा या इश्वराने ठेका वसवला असुन तेथे सुधदा नामाच्या रूपया घेला जातो तेच्हाच तेथे प्रवेश मिळुन तेथिल सर्वकाही मिळु शकते.

मुसुड्डी/मसुंडी :- स्मशान भुमी।

देह उरीची जागा :- जिथे देह ठेवला/सोडला/जीव जावुन देह उरला ती जागा। त्या जागेवर तो नर-वम्हया शुर वनुन उभा राहुन, तो पुना पुनः आपले भक्त सर्वे-सोय-यांच्या साहयास आला.

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥